

Király Farkas

Sötétségbe zárt nap

(to Dylan T.)

Ne menj el, te sötét árnyék,
mert a világ kétségbeesik,
hiszen a lángokban táncoló lelkek
még mindig harcolnak,
mint hurrikánban az utolsó romboló.

Fakadó álmok, törött üvegek,
hol a gyerekek nevetése
olyan távoli, mint a Hold.
Tudom, a harc szívbe írt üzenete
csak olyan, mint a szélfúttá falevél.

A katonák sírnak álmukban
az aranyfényű éjben,
körültünk a csend lüktet,
s a sötétség nyelvén mesél a sebekről,
melyeket nem lát senki.

Hasad a hajnal, de nem fénylik,
mert a veszteség ragyogásában
eltűnik a múlt, hol az emberek
néma könnye a fák levelein gyűlt össze,
napfénybe zárva örökre.

Harmat ez, vagy mi a...

www.ambroozia.hu, 2025/2.